

Volá sa Mária a je neskutočná. Jedna z ôsmich detí, ale úplne výnimočná. Volám ju Virgo, moja voda živá. Má zafírové oči, dobrá a starostlivá. Moja Virgo, moja super žena. Má rada modré šaty, vždy pekne oblečená. Aj tak najradšej ju mám, keď je obnažená. Je oko búrky, aj keď sa všade okolo čerti ženía. Ani neviem či som jej hodný, chcem ju milovať jak miluje mňa, ale neviem či som toho schopný. Stúpame spolu schodmi, podobný až sme zhodný.

REF:

Deň po noci, noc po dni, to si letíme spolu do tmy. Moja Virgo.
Moja malá Virgo. Moja malá, modrá Virgo.

Rád ju analyzujem, je tak energická, až ma elektrizuje. Je tak symetrická, až je spolahlivá. Je tak príťažlivá, až ma zmagnetizuje. Mám s ňou veľké plány, vidím peknú budúcnosť, aj keď momentálne je to všetko tmavé dosť. Robí si starosti o ľudí, jak keby nebolo ich dosť. Je milá, to je jej ctnosť. Proste zbožňuje ľudí, vie že by to malo byť naopak. Ale aj takto jej to chutí, hovorí aj keď sú hluchý. Je trpezlivá keď sú hlúpy, tak radi sa bijú do prs, že to čo bije im v hrudi už vôbec nepočúvajú. Vie že sú chamtivý, že ju zneužívajú. Že berú viac jak treba, ani sa neunúvajú. Ani sa nezaújmajú, že z pralesa je púšť. Že planéta je spúšť, že nie človek má na prste tu spúšť. A pre ňu sú všetci hodný, miluje ich, aj keď nemilujú späť, vie že raz budú schopný. Pred ňou sú všetci rovný, nikdo není viac vhodný.

REF:

Deň po noci, noc po dni, to si letíme spolu do tmy. Naša Virgo.
Naša malá Virgo. Naša malá, modrá Virgo.

Čistá, nevinná, jak panna, krásná, jemná jak ruža, svieža jak rosa ranná. Aj keď nepotrebuje nás, ona stará sa o nás. Bola tu dávno pred nami, bude ešte dlho po nás. Jej miliardy rokov a naších pár tisíc. Chvilkové bláznenie týchto zvláštných opíc. Bežný človek si to ledva všimne, všade apokalypsa, ale nič sa nezdá divné.